

fionen er et byrdefuldt Arbejde at være tilstede ved Møderne. Men det har, saavidt jeg veed, idetmindste hyppigt udartet til, at disse Møder ikke foregaae med Commissionen, men alene med en enkelt Mand, der iøvrigt jo maa kjende alle Rigningscommissionens Skatteansættelser, nemlig Contoirchefen i Skattecontoiret under Magistraten. Det er ikke saa sjældent, at der for Overligningscommissionen foreligger Klager over, at Vedkommende have ønsket at komme sammen med Rigningscommissionen for at give mundtlige Dplysninger, men at de ikke have meent, at dette Ønske var steet Fyldest, idet de vel vare blevne kaldte op i et Contoir under Magistraten og der havde confereret med en Mand, som de havde erfaret var Contoirchef i dette Contoir, men de have ikke anseet dette for fyldestgjørende, og derfor have de bestandig ventet paa at faae den forlangte Sammenkomst, der dog var ubebleven. Jeg troer nu, at naar der herefter finder en saadan mindre Anvendelse af denne Bestemmelse Sted, vil det ogsaa være ønskeligt, at man retter denne Fremgangsmaade og sørger for, at det bliver lettere for Skattehæderne at faae Møde med Rigningscommissionen. — Med Hensyn til en Deel af de Spørgsmaal, der have foreligget for Overligningscommissionen, hvor vedkommende Skat er bleven sat efter Skjøn af Rigningscommissionen, og hvor man har beklaget sig over, at der ikke er skjønnet rigtigt, skal jeg endnu gjøre opmærksom paa, at det ikke alene har været i saadanne Tilfælde som dem, jeg før berørte, hvor Talen var om, at Vedkommende ikke havde ført nøjagtige Bøger og altsaa ikke kunnet forelægge documenterede Dplysninger for Overligningscommissionen, men ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor der har været Strid om, hvor Meget der f. Ex. maatte fradrages i Driftsomkostninger. Dette er et Moment, som jeg glemte at tage med i Betragtning før, og dette Moment viser, hvor vigtigt det er, at der i Rigningscommissionen bliver indsat saamange forffjelligartede Kræfter som muligt, saa at der virkelig kan dannes et paalideligt Grundlag for det Skjøn, Rigningscommissionen fatter.

J. A. Hansen: Det er kun et enkelt Punkt, jeg paa Sagens nærværende Trin ønsker

at udtale mig om, men det er et meget vigtigt Punkt, hvorfor jeg ikke har kunnet lade det hengaae uden ogsaa at hve mit Bidrag til, at denne Sag maatte komme i Betragtning; det er det Spørgsmaal, som man betegner ved den intercommunale Besskatning. Man seer af Motiverne, at Rjøbenhavns Communalbestyrelse har udtalt sig for at indføre en saadan Besskatning, medens en Commune, efter den nuværende Tilstand, ikke kan besskatte Nogen, der boer i en anden Commune, selv om han har bethdelige Indtægter fra den førstnævnte Commune. Det er et høist vigtigt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som, hvad ogsaa en af de foregaaende ærede Talere, nemlig det ærede Medlem fra Fredericia (Gad), har gjort opmærksom paa, tiltager i Vigtighed, efterhaanden som en Communes Udgifter i det Hele taget maatte tiltage, og et Spørgsmaal, som, saalænge det ikke bliver afgjort i den Retning, at en Commune ogsaa kan erholve til Communeudgifter Bidrag af saadanne faste Indtægter, kommer til at stille sig meget forffjelligt i de forffjellige Communer, som desuagtet nogenlunde kunne være af den samme Størrelse og Udstrækning. Det Udvalg, som i 1864 behandlede den foreliggende Sag, havde ogsaa indstillet, at denne Besskatning maatte komme til Anvendelse paa Rjøbenhavn, og jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at i sidste Samling viste det sig ved Behandlingen af Loven om Landcommunernes Styrrelse, at nærværende Thing omtrent i sin Heelhed hylkede det Princip som rigtigt, at Kommunen maatte kunne erholve Bidrag til sine Udgifter af saadanne Indtægter, som tilflyde Personer, der ikke boe i Kommunen. Udvalget, som behandlede denne Sag, var ogsaa enigt om at indstille, at den Lov, jeg nævnte, skulde optage en Bestemmelse angaaende en saadan intercommunale Besskatning. Der var Uoverensstemmelse mellem enkelte Medlemmer om den nærmere Gjennemførelse af Systemet; men om selve Sagen var der Enighed, og saalænge Thinget under Behandlingen af disse Spørgsmaal dengang kunde bestemme sig alene af Hensyn til, hvorvidt det deelte Anskuelsen om Hensigtsmæssigheden af dette Besskatningssystem, naar der ikke kom andre Hensyn til, saalænge var der et overveiende Fleertal i Thinget, som